

Møte fredag den 8. november 2013 kl. 10

President: Marit Nybakk

Dagsorden (nr. 10):

1. Finansministerens redegjørelse om endringer av Prop. 1 S (2013–2014) og Prop. 1 LS (2013–2014) om statsbudsjettet 2014
2. Referat

Presidenten: Representanten Geir Jørgen Bekkevold vil framsette et representantforslag.

Geir Jørgen Bekkevold (KrF) [10:00:38]: Jeg har den glede på vegne av representantene Knut Arild Hareide, Olaug V. Bollestad, Rigmor Andersen Eide og meg selv å fremme et representantforslag om etablering av et faglig utvalg for litteraturbransjen.

Presidenten: Representantforslaget vil bli behandlet på reglementsmessig måte.

Statsråd Siv Jensen overbrakte 2 kgl. proposisjoner (se under Referat).

Sak nr. 1 [10:01:43]

Finansministerens redegjørelse om endringer av Prop. 1 S (2013–2014) og Prop. 1 LS (2013–2014) om statsbudsjettet 2014

Statsråd Siv Jensen [10:02:05]: Velgerne har gitt det nye stortingsflertallet et tydelig oppdrag. Det handler om å prioritere det viktigste først, om å legge til rette for økt vekst og økt velferd, både for dagens generasjon og for fremtidige generasjoner. Norge er avhengig av å føre en vekstfremmende politikk. Det vil gi et mer robust økonomisk fundament for velferdssamfunnet vårt. Fremtidens velferd er avhengig av vekst og god ressursutnyttelse i fastlandsøkonomien. Det er på denne måten vi best kan bygge landet videre. Det er på denne måten vi kan sørge for nok sykehjemsplasser, gode nok skoler, flere trygge arbeidsplasser og et godt sikkerhetsnett for dem som faller utenfor.

Velgerne har sagt tydelig fra om at de ønsker ny politikk, ikke bare ny regjering. Med denne tilleggsproposisjonen tar vi de første grepene for en ny og bedre retning. I proposisjonen finner vi tydelige fotavtrykk som peker i retning av mer frihet, økt trygghet og en enklere hverdag for folk flest og for bedrifter. Den nye regjeringen har kun hatt noen få uker på seg til å endre på et rød-grønt budsjett. Vi har fått til viktige endringer på kort tid.

Vi foreslår – i tråd med Sundvolden-erklæringen –

- vekstfremmende skattelettelse som vil gjøre det mer lønnsomt å arbeide og investere
- et løft for kunnskap og forskning
- mer til helse og omsorg

- økt satsing på samferdsel
- en styrket asyl- og justispolitikk

Dette får vi til uten å øke de offentlige utgiftene. Vi prioriterer områder som er viktige for folk flest, ikke bare mer til alt. Vi prioriterer områder som kan gi vekst og konkurransedyktige arbeidsplasser.

La meg understreke at det er mye som er bra i Norge. Det er også mye i det rød-grønne budsjettet som Høyre–Fremskrittsparti-regjeringen er enig i. Det er likevel områder som må forbedres, og konkrete tiltak fremmes i denne proposisjonen. Høyre og Fremskrittspartiet har i regjeringsplattformen blinket ut åtte hovedsatsingsområder. Vi leverer konkrete tiltak på alle.

Med denne tilleggsproposisjonen starter vi arbeidet med å dreie norsk økonomi i en bedre retning, hvor vi erkjenner at verdier må skapes før de kan deles – en retning hvor vi i større grad investerer for fremtiden. Det er viktig at vi i større grad enn i de siste årene trekker et tydelig skille mellom forbruk og investering. Å investere mer av fellesskapets midler i infrastruktur, kunnskap og vekstfremmende skattelettelse vil bidra til å styrke og sikre fremtidig velferd.

Regjeringens mål er å prioritere det viktigste først. Da må det skapes grobunn for fremtidig vekst og velferd. Da må det investeres for fremtiden. Det er ikke bare et spørsmål om hvor mye penger som brukes, men også om hvordan pengene brukes. Regjeringen mener det er mulig å effektivisere og avbyråkratisere. Formålet er å gi økt vekst og konkurransekraft, mindre byråkrati og en mer ansvarlig bruk av skattebetalernes penger. Det vil sørge for en enklere hverdag for folk flest.

Forslagene regjeringen fremmer, er tydelige skritt i en slik retning, i tråd med både Sundvolden-erklæringen og samarbeidsavtalen med Kristelig Folkeparti og Venstre.

I Sundvolden-erklæringen understreket vi at bruken av oljepenger skal tilpasses situasjonen i økonomien innenfor handlingsregelens rammer. Veksten i fastlandsøkonomien ser ut til å ha avtatt noe i det siste. Det kan være forbigående, men det kan også skyldes at veksten nå bremses av det høye kostnadsnivået og høy gjeld i husholdningene.

Innretningen av statsbudsjettet og stigende etterspørsel fra oljevirkksomheten ventes å bidra til en vekst i fastlandsøkonomien nær det normale neste år. Arbeidsledigheten ventes å holde seg på dagens nivå i 2014, et nivå som er lavt både i norsk og internasjonal sammenheng.

Fondskapitalen vokser nå svært raskt, rentenivået er lavt, og kapasitetsutnyttelsen i norsk økonomi er nær det normale. Det ville vært altfor ekspansivt om vi nå økte bruken av oljeinntekter opp til forventet fondsavkastning – den såkalte 4 pst.-banen. Det ville undergravd vekstevnen og stabiliteten i fastlandsøkonomien. Samtidig må vi bruke det økonomiske handlingsrommet Norge har for å investere for fremtiden – i vekstfremmende tiltak.

Arbeid er vår klart viktigste ressurs. 80 pst. av vår netto nasjonalformue per innbygger er nåverdien av fremtidig arbeidsinnsats. Statens pensjonsfond og den gjenværende petroleumsformuen på kontinentalsokkelen utgjør til sammenligning bare 8 pst. Det vil derfor styrke vår velstand hvis vi bruker oljepengene slik at vi stimulerer flere til

å jobbe. Det samme gjelder når vi prioriterer investeringer som kan øke verdien av det vi produserer, enda mer. I denne tilleggsproposisjonen foreslår vi konkrete tiltak for dette, særlig gjennom skatteopplegget.

Hvordan oljepengene brukes, er helt sentralt. Da Stortinget sluttet seg til handlingsregelen, ble det understreket at økningen i bruken av oljeinntekter bør rettes inn mot tiltak som kan øke produktiviteten, og dermed vekstevnen, i resten av økonomien. En enstemmig finanskomité pekte på at skatte- og avgiftspolitikken og satsing på infrastruktur, utdanning og forskning er viktig for å få en mer velfungerende økonomi. Brede skattelettelser kan stimulere til sparing og høyere arbeidstilbud. Skattelettelser påvirker dermed ikke bare samlet etterspørsel, men også produksjonskapasiteten i økonomien.

Norsk økonomi vokste svært sterkt i årene forut for finanskrisen og hentet seg raskt inn igjen etter krisen. Samtidig møter vi utfordringer som må håndteres i den økonomiske politikken.

Det første er vårt høye kostnadsnivå. Ti år med høye oljepriser har løftet samlet etterspørsel, både fra privat sektor og over offentlige budsjetter. Kapasitetsutnyttelsen er høy og arbeidsledigheten lav. Kostnadsveksten er kommet ut av takt med utviklingen hos våre handelspartnere. Gode priser på norske produkter har bidratt til å skjerme lønnsomheten i privat sektor. Likevel er norske bedrifter nå svært sårbare, ikke minst dersom oljeprisen skulle falle. Fremover må kostnadsveksten i Norge være mer på linje med utviklingen i land rundt oss. Regjeringen vil samarbeide med partene i arbeidslivet for å få dette til.

Sterk vekst i reallønn og lavt rentenivå har gjort det fristende for mange husholdninger å kjøpe ny bolig, finansiert ved låneopptak. Gjeld og boligpriser er kommet opp på høye nivåer. De høye boligprisene og husholdningenes store gjeld innebærer risiko for en vesentlig korreksjon i boligmarkedet. Dette kan gi et markert tilbakeslag i norsk økonomi og true den finansielle stabiliteten. Hensynet til finansiell stabilitet krever at beslutningene om økte kapitalkrav overfor bankene følges opp.

På lang sikt bestemmes velferdsutviklingen i Norge først og fremst av vekstevnen i fastlandsøkonomien. Da er produktiviteten avgjørende. Produktivitetsveksten holdt seg godt oppe gjennom 1990-tallet og frem til 2005. Viktige strukturreformer ble gjennomført i den perioden. De siste årene har veksten i produktiviteten vært svak, og klart svakere enn veksten i reallønningene. Gapet mellom veksten i reallønningene og produktiviteten svekker norske bedrifters konkurransekraft og gjør norske arbeidsplasser mindre trygge.

I tilleggsproposisjonen foreslår vi flere tiltak som kan korrigere dette. Investeringene i fastlandsøkonomien har ligget på et lavt nivå de siste årene. Dette har trolig bidratt til den svake produktivitetsutviklingen. Nå foreslår regjeringen skattelettelser som vil gjøre det mer lønnsomt å investere. Vi foreslår et løft for innovasjon og kunnskap, som også kan hjelpe produktivitetsveksten.

Regjeringens arbeid for mer konkurranse, avregulering og avbyråkratisering vil også stimulere vekst i produktiviteten. Regjeringen vil sette ned en produktivitetskom-

misjon for å hente råd om hvordan produktivitetsveksten igjen kan økes. Den nye regjeringen vil erstatte åtte års reformtørke med nye og bedre løsninger der det er nødvendig.

Økonomisk vekst avhenger også av vår samlede arbeidsinnsats. Vi har høy sysselsetting, mens den gjennomsnittlige arbeidstiden ligger under mange av våre handelspartnere. Arbeidsinnsatsen per innbygger er derfor ikke høyere enn gjennomsnittet blant EU-land. Samtidig har vi mange på trygd. Andelen som står utenfor arbeidslivet som følge av sykdom og nedsatt arbeidsevne, er høyere i Norge enn i mange andre land. Det er en krevende, men sentral utfordring å redusere denne andelen.

Aldringen av befolkningen vil gi sterk økning i offentlige utgifter til pensjoner, helse og omsorg. Bare en mindre del av dette kan finansieres av inntektene fra pensjonsfondet. Det kreves derfor reformer og strukturrendringer for å sikre fremtidig velferd. Regjeringen vil legge til grunn et generasjonsperspektiv i den økonomiske politikken, bl.a. ved å bruke en større andel av statsbudsjettet på vekstfremmende investeringer.

Budsjettpolitikken og pengepolitikken må virke sammen for å bidra til en stabil utvikling i etterspørsel og produksjon. Pengepolitikken er vår første forsvarslinje mot svingninger i produksjon og sysselsetting.

Regjeringen mener en økt bruk av oljeinntekter fra 2013–2014 som tilsvarer 0,5 pst. av BNP for Fastlands-Norge, er godt tilpasset situasjonen i norsk økonomi. Det er lagt vekt på tiltak som kan stimulere verdiskaping og fremme økt vekst, herunder skatteletter. Den forrige regjeringen var bare opptatt av etterspørselssiden i økonomien når den vurderte oljepengebruken. Vi er også opptatt av tilbudssiden, og hvordan pengene brukes. Tiltak som stimulerer flere til å arbeide, vil øke vekstevnen og redusere kostnadspresset.

Bruken av oljeinntekter øker med 3,9 mrd. kr fra forslaget til regjeringen Stoltenberg II. Målt i forhold til fondskapitalen anslås bruken av oljeinntekter til 2,9 pst., det samme som i Stoltenberg-regjeringens forslag.

Slik ivaretar vi generasjonsperspektivet. Slik sikrer vi handlefrihet til å møte fremtidige økonomiske tilbakeslag. Slik sørger vi for at budsjettpolitikken er robust om avkastningen av fondet skulle bli lavere enn den forventede 4-prosenten. Og slik ivaretar vi hensynet til virksomheter som kjemper hardt i en tøff internasjonal konkurranse.

Det norske skatte- og avgiftssystemet bringer inn 1 200 mrd. kr. Skatteinntektene er den viktigste kilden til finansiering av offentlige utgifter, som utgjør 57–58 pst. av verdiskapingen i Fastlands-Norge. Det er et svært høyt utgiftsnivå sammenlignet med de fleste OECD-land.

Skatt er ikke et mål, men et middel for å sikre fellesgoder, sosial mobilitet og bedre ressursutnyttelse og for å gi gode rammebetingelser for norsk næringsliv. Mens den forrige regjeringen økte skatte- og avgiftstrykket, vil denne regjeringen redusere samlede skatter og avgifter, både for bedrifter og for folk flest.

Skattelette er ikke noe vi gir, det er skatter og avgifter vi lar være å ta. Det gjør vi for å spre makt, øke verdiska-

pingen og for å gi familier og enkeltmennesker større frihet over egne liv og egen inntekt.

Regjeringen ønsker å effektivisere norsk økonomi. Det betyr at vi må få mer ut av ressursene vi bruker, og sørge for økt verdiskaping. Det handler om å forvalte innbyggernes penger med omhu og respekt. Skattesystemet spiller en avgjørende rolle for å nå disse målene. Skattesystemet kan forbedres slik at det legger grunnlag for flere trygge arbeidsplasser, vekst og økt velferd.

Endringer i skattesystemet skal gjøre det mer lønnsomt å spare, investere og arbeide. Får vi til dette, vil vi lykkes med å skape økt vekst i fremtiden. Nettopp derfor har vi i forslaget til tilleggsproposisjon prioritert lettelse som bidrar til vekst. Her bygger vi på kunnskap om hvordan ulike skatter virker på ressursbruken og den økonomiske veksten.

Vi vil også arbeide for å avbyråkratisere og forenkle norsk økonomi. Vi vil ha en enklere hverdag, bl.a. gjennom å forenkle dagens skatte- og avgiftsregler og være kritisk til å innføre nye, kompliserte regler.

Det største og viktigste skattegrepet som nå blir tatt, er å redusere skattesatsen på alminnelig inntekt for alle fra 28 til 27 pst. – også for lønsmottakere. Den forrige regjeringen foreslo en slik reduksjon kun for selskaper. Å redusere selskapskattesatsen er en klok endring. Det er riktig for å styrke norsk næringslivs konkurransekraft. Men det er uklokt å redusere selskapskatten uten at skatten på annen inntekt reduseres tilsvarende. Regjeringen foreslår å rette opp i denne skjevheten. Det innebærer at vi fjerner et rom for tilpasninger. Samtidig reduseres skattebelastningen for vanlige lønsmottakere.

Lavere skatt på lønn handler også om økt frihet for den enkelte. Det å kunne bestemme mer over egen inntekt er et verdispørsmål. Lavere skatt på lønn er altså et skatteøkonomisk kindereg: mer frihet for vanlige lønsmottakere, økt vekstkraft for norsk økonomi og større tilgang på arbeidskraft for norske bedrifter. Summen av dette blir en skatteendring som er riktig og viktig å gjøre. Derfor bør denne skatteendringen gjennomføres.

Regjeringen er opptatt av at brede grupper skal få del i skattelettelsene. Vi foreslår en større økning i satsene for minstepdragene enn den forrige regjeringen la opp til i sitt budsjettforslag.

En økning av avgiften på elektrisitet, slik Stoltenberg-regjeringen foreslo, er etter vårt syn en usosial politikk som rammer dem som tjener minst. Vi foreslår derfor å redusere elavgiften sammenlignet med Stoltenberg-regjeringen.

Regjeringen trekker den forrige regjeringens forslag om å endre reglene om botid i gevinstbeskatningen av bolig. Det forslaget fremstår som et komplisert regelverk.

Regjeringen er bekymret for unge førstegangsetablere som forsøker å komme seg inn på boligmarkedet. Regjeringen foreslår derfor å øke det årlige sparebeløpet i BSU-ordningen til 25 000 kr, samt heve taket til 200 000 kr. Det vil være et kjærkomment bidrag for unge som ønsker å etablere seg med egen bolig.

Regjeringen vil stimulere til mer miljøvennlig atferd.

Derfor opprettholder regjeringen den forrige regjeringens forslag om å øke avgiftene på klimagasser.

Det er ikke alt vi rekker å gjøre i løpet av noen få uker i regjering. Det er en desto større glede for meg å formidle at regjeringen foreslår å fjerne arveavgiften fra 1. januar 2014. Arveavgiften er en urettferdig og unødvendig skatt. Den rammer familieeide bedrifter, men også i høyeste grad helt vanlige mennesker som arver sine foreldre. Mange tilpasser seg arveavgiften. Arveavgiften rammer derfor skjevt. Fjerning av arveavgiften er en klok måte å ivareta vanlige folks respekt for skatte- og avgiftspolitikken i Norge på.

Høyre-Fremskrittsparti-regjeringen er opptatt av konkurransekraften til norsk næringsliv. Dette er viktig for norsk eierskap, norske arbeidsplasser og norsk velferd. Vi foreslår derfor flere forbedringer for norske bedrifter i skatte- og avgiftsopplegget for 2014. Lavere skatt på overskudd i selskaper er nevnt. Formuesskattesatsen reduseres med 0,1 prosentenh. Det stimulerer sparing og investeringer og er bra for det private norske eierskapet. Regjeringen opprettholder forslaget om å innføre startavskrivning for maskiner og andre driftsmidler i saldogruppe d. Samtidig setter vi i gang et arbeid med å vurdere avskrivningsreglene i lys av verdifall på driftsmidlene. Vi styrker også satsningen på forskning og utvikling. SkatteFUNN-ordningen utvides. Regjeringen opprettholder i hovedsak den forrige regjeringens forslag om å begrense fradraget for renter mellom nærstående selskaper. Forslaget er nødvendig for å tette skattehull og for å beskytte det norske skattegrunnlaget. I tillegg vil det gjøre det lettere for virksomheter som kun driver i Norge, å konkurrere med flernasjonale selskaper som til nå har hatt store muligheter til å utnytte forskjeller i skatteregler mellom Norge og andre land.

Vi har tro på vekstfremmende skattelettelse for å styrke og effektivisere norsk økonomi. I dette skatteopplegget er det særlig redusert skattesats på alminnelig inntekt og formue, samt fjerning av arveavgiften, som vil bidra til det. Lavere skattesatser på arbeid, sparing og investeringer kan gi betydelige dynamiske virkninger. Dermed får vi tilbake noe av skattelettelsen gjennom at høyere vekst gir større skatteinngang. Det er usikkert hvor sterk denne effekten er. På bakgrunn av ulike forskningsarbeider basert på norske og internasjonale data er et nøkternt anslag at 10–30 pst. av skattelettelsen over tid vil finne veien tilbake som økte inntekter for det offentlige.

I dette forslaget sørger vi for en ny retning i skatte- og avgiftspolitikken. Det vil de aller fleste skattyterne merke allerede i 2014. Forslaget innebærer lettelse for både personer og bedrifter. Om lag halvparten av lettelsene i personskatten går til dem som har inntekter mellom 350 000 kr og 1 mill. kr. Her befinner de fleste lønsmottakerne seg. Dette er en gruppe som i liten grad har fått skattelettelse de siste årene. En vanlig familie med to lønsmottakere som har gjennomsnittlig lønn og gjennomsnittlig lån, vil få en lettelse i inntektsskatten på opp under 3 000 kr med regjeringens forslag.

Regjeringen viser i dette skatteopplegget at vi bruker skatte- og avgiftssystemet til å stimulere økt vekst, økt fri-

het og bedre rammevilkår for næringsvirksomhet. Det er en linje denne regjeringen vil følge også fremover. Scheelutvalget er nedsatt for å vurdere selskapsskatten i lys av den internasjonale utviklingen. Utvalget skal legge vekt på at forslagene bidrar til effektiv ressursbruk og best mulige investeringsvalg for bedriftene. Det vil gjøre skattesystemet mer vekstfremmende. Slik utvalgets mandat nå er, forutsettes det at forslagene skal være provenynøytrale. Siden denne regjeringen vil redusere skatte- og avgiftsnivået, vil Finansdepartementet be utvalget vurdere også forslag som samlet sett gir netto skattelettelser. Så langt landene rundt oss har gått i å redusere selskapsskattesatsen, er det dessuten mer realistisk at en oppfølging i Norge vil kreve lettelse.

Regjeringen har store ambisjoner for samferdselssektoren. Effektiv kommunikasjon legger grunnlaget for økt verdiskapning og eksport. Effektive løsninger for kollektivtransport gjør hverdagen enklere for folk flest, og mindre sentrumsnære områder kan bli gode boligområder, slik at presset i boligmarkedet reduseres. Og, ikke minst, produktiviteten for næringslivet øker med mer effektiv trafikkavvikling.

I Sundvolden-erklæringen gir vi retning for viktige endringer i måten vi planlegger og gjennomfører infrastrukturens utvikling på. Effektivisering av planprosesser og opprettelse av et utbyggingsselskap for effektiv utbygging av utvalgte veiprosjekter, som vi nå starter arbeidet med, gir økt gjennomføringskraft. Et eget veiselskap og et infrastrukturfond er strukturelle grep som forventes å få betydelig effekt i årene som kommer.

Deler av Fiskeri- og kystdepartementet blir flyttet over til Samferdselsdepartementet. Dermed blir alle transportformer samlet. Det vil bidra til bedre samordning av tiltak og legge forholdene til rette for å få mer av godstransporten over på sjø.

Regjeringen øker forslaget til bevilgning til riksvei og jernbane med nærmere 1 450 mill. kr. Regjeringen etablerer et eget infrastrukturfond. Det vil bidra til et løft i årene som kommer. Fondet tilføres 20 mrd. kr i 2014. Regjeringen har store ambisjoner når det kommer til satsning på infrastruktur.

Målrettet sikringsarbeid i eksisterende tunneler er viktig for å øke sikkerheten på veiene. Regjeringen foreslår en betydelig styrking av dette arbeidet. Regjeringens forslag gir dessuten rom for at opp mot 100 km mer vei får nytt dekke. Også vedlikehold av jernbanen foreslås økt.

Fylkesveiene får et betydelig løft. Det gjør vi både gjennom økte overføringer til fylkeskommunene og gjennom videreføring av rentekompensasjonsordningen. Dette vil bidra til bedre vedlikehold og økt fornyelse på fylkesveiene.

Regjeringen legger opp til økt aktivitet innenfor planlegging av nye samferdselsprosjekter. God planlegging er nødvendig for å hindre kostnadsoverskridelser og sikre rask gjennomføring. Trafikksikringstiltak og kollektivtransport styrkes gjennom økte bevilgningsforslag til programområdene.

I Sundvolden-erklæringen presenterte vi en ambisjon om å redusere bompengandelen i nye prosjekter. I tråd

med dette legger regjeringen opp til at E134 Seljord–Åmot skal bygges uten bompenger.

Utfordringen knyttet til kollektivtransport er stor, spesielt i de største byene. Regjeringen er derfor opptatt av å sikre en offensiv utbygging av kollektivtilbudet.

Oppsummert er det ingen tvil om at Høyre–Fremskrittsparti-regjeringen i tilleggsproposisjonen legger opp til en mer offensiv norsk infrastrukturpolitikk. Og dette klarte vi på få uker.

Gode velferdstjenester er grunnleggende for å gi folk trygghet og muligheter. Et godt, mangfoldig og offentlig finansiert helsetilbud er en bærebjelke i velferdssammenheng. Regjeringen viser med sine endringer i statsbudsjettet for 2014 at vi prioriterer helse og omsorg, gjennom både økt ressursbruk og bedre løsninger. Vi styrker det sosiale sikkerhetsnettet ved å hjelpe dem som trenger det mest. Vi hever kvaliteten og kapasiteten slik at pasienter får bedre hjelp raskere.

Dette er et budsjett som går i riktig retning for pasientene, for de ansatte og for pårørende i norsk helsevesen. Ventetidene blir kortere, og helsekøene reduseres sammenlignet med forslaget Stoltenberg-regjeringen la frem for noen få uker siden.

Regjeringen vil øke aktiviteten i spesialisthelsetjenesten. Vi øker derfor tilskuddet til helseregionene sammenlignet med den avgåtte regjeringens forslag. I sum vil tilskuddet til helseforetakene øke med 2,7 mrd. kr fra 2013 til 2014. Aldri tidligere har helseforetakene fått midler til en så stor vekst i pasientbehandlingen.

Sammenlignet med Stoltenberg-regjeringen foreslår vi en økning på 300 mill. kr til spesialisthelsetjenesten. Av dette skal 255 mill. kr gå til økt kjøp fra private og ideelle organisasjoner innen psykisk helsevern, rus og rehabilitering. Resten skal gå til økt kjøp av radiologiske tjenester fra private.

Andelen innsatsstyrt finansiering øker fra 40 til 50 pst. i 2014. Det gir insentiver til økt pasientbehandling. Regjeringen vil sette i gang et arbeid for å innføre nøytral merverdiavgift i statlig sektor. Nøytral merverdiavgift vil gjøre at helseforetakene står friere til å velge den mest effektive måten å drive på og ikke må velge bort private løsninger.

Regjeringen vil styrke tilbudet innen rus og psykiatri. Tilskuddene til helseregionene vil skape godt rom for dette. I oppdragsdokumentene til helseforetakene vil det stilles krav om at behandlingen innenfor rus og psykisk helse hver for seg skal ha en årlig vekst som er høyere enn for somatikk. Regjeringen vil gjeninnføre øremerkede midler for å sikre at kommunene har gode rustiltak.

Med regjeringens forslag vil eldreomsorgen i kommunene styrkes. Vi forbedrer tilskuddsordningen til kommuner som bygger sykehjemsplasser og omsorgsboliger. Staten skal dekke en større andel av kostnadene, og grensen for maksimal anleggskostnad i pressområder skal økes. Det skal gis tilsagn om 2 500 plasser, en økning på 500 fra Stoltenberg-regjeringens forslag.

Eldre skal slippe å bo på dobbeltrom mot sin vilje. Eldre som må det, skal betale redusert pris i 2014. Kommunene stimuleres dermed til å tilby enkeltrom for alle.

Trygghet for enkeltmennesket prioriteres høyt av

Høyre–Fremskrittsparti-regjeringen. Synlig og tilstedeværende politi er viktig for tryggheten i samfunnet. Derfor foreslår regjeringen å bevilge 100 mill. kr utover det som ble foreslått bevilget fra Stoltenberg-regjeringen. Dermed frigjøres opp mot 90 årsverk til arbeid med politiets kjerneoppgaver. Regjeringen jobber mot et mål på to tjenestemenn per 1 000 innbyggere i 2020.

For regjeringen er det av stor betydning at det er balanse i straffesakskjeden. Bemanningen i domstolene foreslås økt slik at disse blir i stand til å holde saksbehandlingstiden nede også etter at politiets aktivitet har økt. Soningskapasiteten foreslås økt med 70 lukkede plasser. Slik reduseres soningskøen, og slik kan vi stille nok varetektsplasser tilgjengelig for politiet.

Regjeringen foreslår også å øke bemanningen i beredskapstroppen for å sikre robusthet i den spisse delen av politiet. Regjeringen styrker Sivilforsvaret med ekstra midler til investeringer i nødvendig utstyr.

Dette er viktige tiltak i riktig retning for å skape en tryggere hverdag for folk flest i Norge.

Flere utenlandske statsborgere uten oppholdstillatelse i Norge skal sendes ut. Regjeringen vil øke antallet tvangsreturer med 1 800 utover foreliggende måltall på 4 900. Dette vil legge til rette for flere returer av asylsøkere med endelig avslag, asylsøkere som er i Dublin-prosedyre, og personer som er bort- og utviste. Regjeringen er også opptatt av at saksbehandlingstiden i utlendingsforvaltningen skal bli mer effektiv, og at saksbehandlingstiden skal gå ned.

Det er viktig for regjeringen å praktisere en streng linje overfor personer som ikke har lovlig opphold i Norge, samtidig som vi legger til rette for integrering og inkludering av lovlydige mennesker med rett til opphold. Dette budsjettforslaget viser handlekraft for å nå disse målene.

Regjeringen bygger sin politikk på respekten for kunnskap. Kunnskap skaper sosial mobilitet og økte muligheter for den enkelte. Når vi satser på kunnskap og kompetanse, gjør vi også arbeidsplassene tryggere og sikrer velferden på lang sikt. Arbeidskraften er vår viktigste ressurs. Den må vi bruke godt. Det krever kunnskap og kompetanse.

Regjeringen foreslår en rekke tiltak for å øke innsatsen for kunnskap, forskning og innovasjon.

Dyktige lærere gir dyktige elever. Regjeringen foreslår å styrke tiltak for videreutdanning av lærere. Satsen for dekning av vikarkostnader ved videreutdanning økes, og staten skal betale en større andel av utgiftene. Det skal etableres en ny stipendordning for lærere som tar videreutdanning på egenhånd. Universiteter og høyskoler skal tilføres ressurser for å utvide videreutdanningstilbudet for lærere. I tillegg skal det utvikles nettbaserte utdanningsløsninger for lærere.

Regjeringen foreslår flere tiltak for å bedre fag- og yrkesopplæringen. Viktigst er de som gjør at flere kan fullføre videregående utdanning. Lærlingtilskuddet økes, og det etableres en ny tilskuddsordning for å stimulere flere bedrifter til å ta inn lærlinger. I tillegg foreslår regjeringen midler til yrkesretting av fellesfagene, slik at undervisningen blir mer praktisk og relevant.

Regjeringen foreslår å øke den resultatbaserte finansie-

ringen av universitetene og høyskolene. Det foreslås oppgradering av laboratorier og modernisering av utstyrsparken.

Utdanningsstøtten i undervisningsåret 2014–2015 foreslås økt med 3,65 pst. Dette gir økt kjøpekraft og bedrer studentenes muligheter til fulltidsstudier. Regjeringen prioriterer dette fremfor elleve måneder studiestøtte, som først ville hatt virkning i statsbudsjettet for 2015.

Regjeringen foreslår at den offentlige innsatsen til forskning og utvikling øker med 1,7 pst. sammenlignet med forslaget fra Stoltenberg-regjeringen. Det skal satses mer på forskning innenfor nanoteknologi, bioteknologi og IKT. I tillegg foreslås det økte bevilgninger til petroleumsforskning og marin forskning. Det foreslås mer til Brukerstyrt innovasjonsarena i Forskningsrådet, tiltak for økt deltagelse i europeisk forskningssamarbeid, til nærings-ph.d.-ordningen. Det skal også innføres en ph.d.-ordning for offentlig sektor. For å stimulere til forskning og utvikling i næringslivet styrkes også SkatteFUNN-ordningen.

Regjeringen foreslår 29,5 mrd. kr til forskning og utvikling i 2014. Dette er 2,1 mrd. kr mer enn i 2013 og tilsvarer en realvekst på 4,1 pst.

Det har vært noen intensive uker hvor den nye regjeringen har satt tydelige spor på det budsjettet som den forrige regjeringen fremmet for Stortinget. Regjeringen har dreid budsjettet i en ny og bedre retning. Dette er de første skrittene, og vi har planer om mye mer i årene som kommer.

Forslaget til tilleggsproposisjon er endringer som kommer mange til gode, uavhengig av om de stemte på regjeringspartiene eller andre partier ved valget. Denne regjeringen er ikke en særinteresseregjering, men en regjering som ønsker å ta Norge i en bedre retning for alle. Vi er opptatt av å styrke velferden, bedre skolehverdagen, kutte helsekøene, øke friheten for folk flest, investere mer i infrastruktur og sørge for en tryggere hverdag gjennom å styrke politi, sikkerhet og beredskap.

Vi er nødt til å prioritere. Det krever at vi ser kritisk på hvordan pengene brukes i dag. Det er regjeringens og Stortingets oppgave å sørge for at folks penger blir forvaltet på en best mulig måte. Derfor må vi tørre å reformere, effektivisere, kvalitetssikre og modernisere offentlig sektor. Bare på denne måten kan vi møte de fremtidige utfordringene på en god måte. Bare på denne måten kan vi ivareta økt velferd, større vekst og mer frihet og trygghet for folk flest.

Det er store oppgaver som ligger foran regjering og storting.

Denne regjeringens målsetting er ikke å bruke mest mulig penger på offentlig forbruk. Ambisjonen er at vi skal få best mulig tjenester og mest mulig velferd for hver krone vi bruker av folks penger. Derfor er ikke dette en konkurranse mot de rød-grønne budsjettene. Vi kutter der vi kan og bør kutte, og vi styrker de områdene som bør styrkes. Overordnet handler denne regjeringens politikk om å oppnå resultater som merkes av folk i hverdagen, og ikke om størst mulige utgiftstall i budsjettene.

Åtte år med reformtørke har ført til et mindre vekstkraftig og dyrere Norge. De neste årene skal være preget av ny løsninger der det er nødvendig.

Jeg ser frem til konstruktive debatter og forhandlinger i Stortinget. Gode ideer fra Stortinget vil ikke automatisk bli motarbeidet og oversett av regjeringen. Tvert imot vil vi lytte til innspill og komme frem til gode løsninger i fellesskap til beste for landet. Det er det politikk handler om, uavhengig av partifarge.

Høyre–Fremskrittsparti-regjeringen har i tilleggsprosposisjonen foreslått viktige omprioriteringer som vil ta Norge flere steg i riktig retning. Dette forslaget prioriterer vekst, velferd og tiltak for et enda bedre Norge.

Lykke til med gode forhandlinger i Stortinget.

Presidenten: Presidenten vil foreslå at det nå åpnes for en kommentarrunde, i tråd med det som også er praksis etter finanstalen, men innleggene fra hver partigruppe vil denne gang bli begrenset til 3 minutter.

Etter hvert innlegg fra opposisjonspartiene får finansministeren inntil 2 minutter til å kommentere/svare på spørsmål. Deretter får representantene fra opposisjonspartiene anledning til en sluttkommentar på inntil 2 minutter hver.

Videre foreslås at det åpnes for en kommentar fra finansministeren eller statsministeren på inntil 3 minutter på slutten av debatten.

– Det anses vedtatt.

Jonas Gahr Støre (A) [10:40:35]: Gratulerer til finansministeren.

Denne finansministeren kom til det best dekkede bord noen finansminister har kommet til i nyere tid: et land med orden i økonomien, mange i arbeid, lav ledighet, solide statsfinanser og nyskapende bedrifter. Jeg tror enhver finansminister i verden gladelig ville byttet med henne.

Finansministeren sier hun har hatt kort tid med dette budsjettet. Nei, hun har hatt åtte år. I Stortinget ligger alternative budsjetter, og i velgernes minne ligger valgløfter. Målt mot disse løftene er det som vi har fått presentert i formiddag, preget av tilbaketog, løftebrudd og en stilltiende nikk til hovedtrekk i det budsjettet Stoltenberg-regjeringen la fram.

Det første som møter oss i dette forslaget, er at regjeringspartiene som for noen uker siden mente at Norge brukte sju av ti oljekroner feil, velger å øke oljepengebruken. Det er vanskelig å få øye på det Høyres parlamentariske leder sa for et par uker siden: at det var naturlig å omprioritere minst 30 mrd. kr, flytte rundt på budsjettet. Finansministeren sier at vi kan oppleve en oppbremsing i økonomien, og er urolig for høyt kostnadsnivå – og så øker hun oljepengebruken.

Det er vanlig for Stortinget å legge Finansdepartementets anslag til grunn, men jeg slår fast at den blå-blå regjeringen bruker mer oljepenger for å innfri dyre valgløfter. Det er et høyt spill i den situasjonen norsk næringsliv er i i dag, med lave renter og lav kronekurs.

Vi skal møte dette budsjettet med et åpent sinn og lese dokumentene nøye. Der det er gode forslag – og jeg har hørt noen – skal vi være for. Men vi ser allerede nå konturene av en alternativ retning som vi mener er feil – en retning for økte forskjeller mellom folk. Regjeringen mener

at rettferdig fordeling ikke er et mål i seg selv. Skattekuttene de foreslår – slik jeg har lest tilleggsprosposisjonen – gir noen hundrelapper til folk med vanlige inntekter og rundt 40 000 kr til dem med inntekter over 2 mill. kr – en klar retning, en retning for økte forskjeller mellom byer og distrikter ved at det kuttes i viktige distriktpolitiske virkemidler.

Vi startet opptrappingen mot to barnehageopptak i året. Denne regjeringen dropper det. Det er dårlig velferd, og det er dårlig for arbeidslinjen. Det er også forslaget om kutt i permitteringsordninger og kutt i tiltaksplasser. Vi foreslo at studentene skulle få studiestøtte i elleve måneder, denne regjeringen dropper målet. Vi innfridde kulturloftet, denne regjeringen reduserer i ambisjonen. Denne regjeringen svekker ambisjonen i klimapolitikken, de reverserer forslaget om økt CO₂-avgift på biler med høye utslipp, de kutter i klimaskogsatsingen og testsenteret på Mongstad.

En rød tråd i dette er løftebrudd. Der det er kursendring, er det i feil retning. Utover det skal vi studere tilleggsprosposisjonen nøye og være for det vi er for, og gi vårt bidrag til godt arbeid i finanskomiteens intensive arbeid i uken som kommer.

Statsråd Siv Jensen [10:43:52]: Takk for gode ord fra stortingsrepresentant Gahr Støre.

Jeg ser frem til å diskutere statsbudsjettet med Arbeiderpartiet i opposisjon. Jeg synes kanskje at denne første kommentaren bar preg av at man hadde bestemt seg på forhånd for hva man skulle si, og kanskje ikke hadde lyttet like grundig til hva regjeringen faktisk foreslår.

Jeg skjønner at det er viktig for Arbeiderpartiet å etablere en historiefortelling om at den nye regjeringen har arvet et godt bo. Mye er bra i Norge, men regjeringen har også arvet mange ubetalte regninger. Vi har arvet betydelige utfordringer som det nå blir vår jobb å rydde opp i. Et eksempel på det er de store restansene vi ser innenfor flyktning- og asylfeltet. Det sitter mange mennesker i mottak og venter på å bli utplassert i norske kommuner, og det sitter mange mennesker i mottak og venter på å bli uttransportert – i tillegg til alle dem vi ikke vet hvor er. Det er en del av arven etter Stoltenberg-regjeringen som denne regjeringen må rydde opp i. Jeg synes kanskje at når man skal presentere en historiefortelling, bør den være litt mer nyansert.

Jeg erkjenner at mye går bra i Norge. Det skal den nye regjeringen ta vare på. Vi ser en vekst for neste år om lag på linje med de anslag Stoltenberg-regjeringen la fram. Vi er også urolig for noen av utviklingstrekkene vi ser. Derfor er det avgjørende viktig at vi fører en ansvarlig økonomisk politikk som vrir pengebruken slik at vi kan stimulere til mer vekst, mer verdiskaping og mer produktive og lønnsomme investeringer – og det har denne regjeringen gjort.

Jonas Gahr Støre (A) [10:45:47]: Jeg fikk spørsmål fra en journalist om hvordan Siv Jensen ville svart på dette forslaget om det hadde vært den andre regjeringen som hadde lagt det fram. For å få en veiledning leste jeg en del av Siv Jensens kommentarer til tidligere regjeringers budsjett og tenkte at her lå kanskje min mal. Jeg la det fra meg,

for jeg fant ut at det ville være å skyte helt fullstendig på utsiden.

Nå er det slik at korttidsminnet mitt fortsatt fungerer bra. Man trenger bare korttidsminnet for å huske valgkampen. Man trenger korttidsminnet for å huske Fremskrittspartiets forslag til alternativ nasjonal transportplan. Man trenger bare korttidsminnet for å huske skatteløftene. Det er opp mot dette vi må holde dette budsjettet. Det er feil at man har hatt kort tid, man har hatt åtte år. Nå har man hatt verdens beste embetsverk til å hjelpe seg i tre uker – og så får vi dette resultatet.

La meg si det slik: Det er ting i dette innlegget som jeg støtter, innen rus, psykiatri, eldreomsorg. Hadde Stoltenberg-regjeringen hatt 4 mrd. ekstra skatte kroner å vurdere å bruke, tror jeg vi kunne kommet til å foreslå en god del av det. Nå skal vi vurdere det meget nøye, men det er slik at det bildet statsråden tegner, er etter min mening feil i forhold til de løftene hun har gitt velgerne, og det hun har sagt i denne sal.

Så nevner hun flyktning- og asylpolitikken, et viktig felt, men at det skal være den store etterlatenskapen etter Stoltenberg-regjeringen når vi diskuterer økonomisk politikk, har jeg vanskeligheter for å se. Men siden hun nevner dette, vil jeg si at jeg synes det er et tankevekkende tegn at i den tiden og den verden vi lever i, velger regjeringen å halvere det antallet syriske flyktninger Norge skal motta. Når vi ser på vårt naboland Sverige, hva de har tatt imot av flyktninger fra Syria – verdens største humanitære katastrofe i nyere tid – er signalet fra Norge at vi skal halvere det ytterst forsiktede tilleggsforslaget vi leverte. Jeg synes det er et dårlig tegn, som gjør at vi ikke bare øker forskjellene i Norge, men vi sender et inntrykk av at vi også øker forskjellene mellom Norge og resten av verden – et dårlig signal fra verdens rikeste land.

Svein Flåtten (H) [10:48:09]: La meg først gratulere regjeringen og finansministeren med et godt budsjett.

Mitt korttidsminne er muligens enda mer svekket enn representanten Gahr Støres, men det jeg i hvert fall husker, er at i og utenfor denne sal har det ikke manglet på advarsler om at et budsjett og en økonomisk styring fra Høyre og Fremskrittspartiet ville bety en uansvarlig økonomi, en rasing av norsk kommuneøkonomi – for ikke å snakke om at landbrukspolitikken og norsk landbruk og distrikter ville bli lagt øde.

Så har vi tvert imot fått et budsjett hvor man tør å prioritere. Det er nødvendig, for det dekkede bord, som Arbeiderpartiets fraksjonsleder snakker om, består av noen mangler. Det består av at vi har en betydelig svekket produktivitet i dette landet, det består av at vi har et høyt kostnadsnivå, todelingen av norsk økonomi er problematisk for veldig mange fastlandsbedrifter, og ikke minst må vi i generasjonsperspektivet ta hensyn til den fremtidige aldringen av befolkningen, noe undertegnede selv sagt er spesielt opptatt av. Det er grunnen til at vi prioriterer vekstfremmende omprioriteringer i dette budsjettet. Dette, sammen med reduksjoner i skatter og avgifter, vil bety at vi kan ta vare på det velferdssamfunnet vi har. Å ta vare på det betyr å styrke norske arbeidsplasser, det betyr å styrke norske

investeringer gjort av investorer i dette landet, og å styrke sparingen. Den moderate bruken av oljepenger i tillegg, som representanten Gahr Støre er bekymret for, representerer at man fortsatt sender sterke signaler om disiplin i bruken av oljepenger. Det er det som er det viktige når det gjelder valutaen, som norske eksportbedrifter er spesielt sårbare for. Det er ingenting i denne oljepengebruken som tilsier noe annet. Tvert imot – oljepengene brukes på en annen måte enn det den forrige regjeringen gjorde.

La meg avslutte med å si at et stort flertall i denne sal, altså samarbeidspartiene, var enige om en del prosjekter og satsinger som nettopp er omtalt og har kommet opp i enkeltsaker i dette budsjettet: skape verdien før de deles, ruste opp infrastrukturen i Norge kraftig, satse på innovasjon, forskning og utvikling, styrke norsk næringsliv og – ikke minst – legge til rette for mer privat norsk eierskap.

Dette budsjettet er en utmerket start for det arbeidet som Stortinget nå skal gå løs på, og det ser vi frem til.

Presidenten: Da gir presidenten ordet til statsråd Siv Jensen.

Presidenten gjør oppmerksom på at de to regjeringspartiene ikke får den anledningen som opposisjonspartiene får, og har nok fortsatt sett på Svein Flåtten som opposisjonens representant. (Munterhet i salen.)

Gjermund Hagesæter (FrP) [10:51:56]: Dagen i dag er ein stor dag for Framstegspartiet. Framlegginga av tilleggsproposisjonen for statsbudsjettet 2014 betyr at Høgre–Framstegsparti-regjeringa, i lag med våre vennar i Kristeleg Folkeparti og Venstre, no er i ferd med å peike ut ein ny kurs for Noreg.

Den økonomiske situasjonen i verda er svært usikker og utrygg, og også i Noreg aukar arbeidsløysa.

Dei siste åra er norsk konkurransekraft stadig blitt svekt. I dag blir det første skrittet tatt for å rette opp dette. Investeringar i veg og bane neste år er rekordhøge. Det vil medføre lågare transportkostnadar både for bedrifter og enkeltpersonar.

Skatte- og avgiftstrykket i Noreg er i dag høgare enn det var for åtte år sidan. I dag blir denne utviklinga snudd og skatte- og avgiftstrykket redusert. Det vil tryggje norske arbeidsplassar og gi meir velferd til den enkelte.

Regjeringa gir også tydelege føringar når det gjeld avbyråkratisering og forenkling. Det er viktig. Dei store pengane skal no brukast på dei viktige oppgåvene, ikkje på byråkrati og detaljstyring.

I løpet av dei siste åtte åra har også helsekøane auka. Dette budsjettet betyr meir pengar til helse og også auka innsatsstyrt finansiering – frå 40 til 50 pst. – som igjen betyr at det vil løne seg å behandle fleire, og at også fleire vil få behandling til rett tid.

Auka kriminalitet er blitt eit større og større problem. Dette budsjettet betyr meir pengar til kampen mot kriminalitet.

På område etter område leverer regjeringa her, trass i den korte tida som er gått. Dette er eit budsjett som peikar ut ei ny retning der ein ikkje ser berre fire

år fram i tid, men der ein ser ein generasjon fram i tid.

Sjølvsagt tar det tid å snu skuta Noreg og rette opp alt det vi meiner bør endrast, men dette budsjettet viser regjeringa si handlekraft for å sikre fridom og tryggleik. Dette er det første skrittet for å skape ein enklare kvardag for folk flest.

Regjeringa og Finansdepartementet har gjort eit fantastisk arbeid her. Dette er spesielt imponerende når ein tar i betraktning den korte tida dei har hatt på seg. Eg er derfor av den oppfatning at dette budsjettet no er så godt som det går an å bli, men vi er likevel audmjuke for at Kristeleg Folkeparti og Venstre på enkelte område kan vere av ei anna oppfatning.

Det skal vi snakke meir om på måndag. Uansett er eg overbevist om at Noreg og det norske folk framleis vil vere den store vinnaren, også etter dei forhandlingane.

Presidenten: Heller ikke representanten Hagesæter er opposisjonspolitiker lenger, så da gir presidenten ordet videre til representanten Hans Olav Syversen.

Hans Olav Syversen (KrF) [10:55:21]: Takk for det, og for ordens skyld får jeg da gjøre oppmerksom på at jeg er opposisjonspolitiker – en konstruktiv sådan.

Gratulerer til regjeringen Solberg som nå har fremlagt sitt tillegg til budsjettet, og til finansministeren spesielt. Jeg så at det sto i en avisoverskrift:

«Det er blitt noen netter der jeg ligger og grubler fælt over det store ansvaret.»

Jeg konstaterer at vi har fått en ansvarlig finansminister ganske raskt, og jeg må si at Gjermund Hagesæters ros til Finansdepartementet også kom meget raskt.

Aldri har vel handlingsregelen hatt større oppslutning i denne sal enn etter finansministerens tale. Det er vi glad for. Jeg tror jeg kan konstatere at Siv Jensen ønsker å holde orden i norsk økonomi, i det norske økonomiske hus.

Jeg er ikke enig i at regjeringen kom til noe dekket bord. Antall sysselsatte mellom 25 og 54 år er nå 3 pst. under det det var før finanskrisen kom i 2008. Det er et sterkt fare-signal. Produktiviteten er dessverre på vei ned. Det er all grunn til å endre på Stoltenberg-regjeringens budsjett.

Vi har en samarbeidsavtale. Vi ser mange spor, igjen, i det som nå ble fremlagt – infrastruktur, vei og jernbane og forskning prioriteres, eldreomsorgen styrkes. Vi er meget glad for at man prioriterer rus, rehabilitering og psykiatri innenfor helsevesenet. En styrket justissektor tror jeg alle nå ser er nødvendig.

Jeg merket meg også at finansministeren – jeg holdt på å si – nesten sa «morn'a» til arveavgiften. Hun sa det ikke på den måten, men jeg skjønnte at det var en ekstra glede å kunne si det, så får vi se i hvilken grad det blir et fullstendig «morn'a» til akkurat den avgiften når vi er ferdige.

Vi går dette budsjettet i møte med en konstruktiv holdning. Jeg kan bare si at å ta fra de fattigste for å gi til de rikeste ikke er Kristelig Folkepartis politikk. Det er heller ikke å skjerpe skatten for 150 000 i dette landet eller å bidra til at sterkt pleietrengende under 67 år får dårligere kår.

Presidenten: Da vil presidenten gi ordet til statsråd Siv Jensen for en kommentar på inntil 2 minutter.

Statsråd Siv Jensen [10:58:41]: Jeg må få lov å takke representanten Syversen for mye ros av tilleggsproposisjonen.

Dette er et budsjett hvor vi har gjort noen tydelige prioriteringer. Jeg erkjenner fullt ut at det fortsatt er en lang rekke områder hvor vi kan gjøre enda flere og tydeligere forbedringer, men dette var det regjeringen fant rom for å gjøre i løpet av de korte ukene vi har hatt muligheten til å jobbe med statsbudsjettet. Samtidig ser vi frem til det samarbeidet som nå skal skje mellom de fire samarbeidspartiene i Stortinget. Det vil forhåpentligvis gjøre budsjettet enda bedre, hvis jeg kjenner Kristelig Folkeparti og Venstre rett.

Jeg har også lyst til å si at dette er et vekstbudsjett. Man kan av og til, når man hører samfunnsdebatten etter en regjeringens budsjettframleggelse, få inntrykk av at det ikke er det, men dette er altså et vekstbudsjett på linje med vekstanslagene fra Stoltenberg-regjeringens budsjett.

Riktignok har regjeringen gjort en lang rekke omprioriteringer fordi vi ønsker å sette noen tydelige satsinger foran andre. Det handler om bedre helse og omsorg, det handler om raskere og mer effektiv utvikling av god infrastruktur og samferdsel, det handler om et bedre kunnskaps-samfunn og det handler om mer trygghet. Dette er viktige satsingsområder som de to regjeringspartiene har vært opptatt av gjennom en lang valgkamp, og som vi nå ser resultatene av.

Så er det slik at skatte- og avgiftsreduksjoner er viktig hvis vi skal legge forholdene bedre til rette for vekst og verdiskaping. Store deler av norsk næringsliv har nå betydelige utfordringer. Todelingen av økonomien er et faktum. Da må vi legge forholdene til rette for å trygge arbeidsplasser og gjøre det mulig å foreta investeringer også for fremtiden.

Hans Olav Syversen (KrF) [11:00:50]: Vi går absolutt inn i drøftelser for å se på skattelettelser. Men vi har store problemer med å forstå at en regjering fra Høyre og Fremskrittspartiet også kommer med skatteskjerpelser overfor helt alminnelige mennesker – la oss kalle dem «folk flest» – f.eks. en minstepensjonist som er gift med en som er i arbeid, som er i skatteklasse 2. Hva er rimeligheten i at disse til sammen skal få en skatteskjerpelse på 10 000–12 000 kr? Dette er noe vi gjerne vil diskutere nærmere med Høyre og Fremskrittspartiet.

Vi vil diskutere hvorfor Høyre–Fremskrittsparti-regjeringen har opprettholdt Stoltenberg-regjeringens usosiale kutt i støtten til dem som er sterkt pleietrengende under 67 år, et kutt på over 200 mill. kr. Vi vil også gjerne diskutere hvordan vi skal få et bedre og grønnere skattesifte enn det det legges opp til. Og jeg tror, som sagt, at både Høyre og Fremskrittspartiet kjenner Kristelig Folkeparti så godt at de vet at det står høyt på vår agenda å unngå å kutte til verdens fattigste.

Vi ser fram til forhandlingene. Vi har som mål at Erna

Solberg og Siv Jensen kan si, etter at forhandlingene er ferdig: Et godt budsjett er blitt enda bedre!

Trygve Slagsvold Vedum (Sp) [11:02:58]: De store ordene, de fagre løftene, og alle de klare forslagene til stortingsrepresentant Jensen har blitt til mange justeringer av finansminister Jensen. På mange områder gleder det oss i Senterpartiet stort at ikke alle disse forslagene blir gjennomført, men på andre områder er det direkte skadelig, nemlig når man skaper et inntrykk av endring på skatt som endrer atferd på direkten, og det ikke gjennomføres på direkten. Forslaget om å innføre skattefradrag for enøktiltak, som ligger i Sundvolden-erklæringen, er et godt forslag, og det endrer atferd. Men når vi leser budsjettokumentet nå, ligger det ikke et forslag til endring i det dokumentet, og det vil stoppe opp enøktiltakene fullstendig, det vil ramme private som har tenkt å gjøre enøktiltak i sin bolig, og det vil ramme næringsdrivende som satser på enøktiltak i boliger. Varsler du skatteendringer som gir atferdsendringer, må du gjennomføre skatteendringer med en gang.

Et annet sånt tiltak er forslaget om å innføre kapitalbeskatning ved salg av eiendom. Dette er også et konstruktivt forslag, men hva skjer når regjeringen varsler dette i Sundvolden-erklæringen, men ikke følger det opp i praktisk politikk? Det som da skjer, er at omsetning av eiendom vil stoppe opp, fordi folk tror at regjeringen kanskje kommer med det neste år. Man oppnår det motsatte av det man ønsker – man får ikke mer salg, man får mindre salg, og man setter privatpersoner, næringsdrivende og lokalsamfunn i en veldig stor knipe. En ansvarlig regjering må følge opp de klare løftene de har når det gjelder skatt. Hvis ikke skaper man atferdsendring som er av det negative, og sånn kan ikke en regjering opptre.

Et annet næringsfiendtlig grep i dette budsjettforslaget er alle de kuttene man gjør knyttet til innovasjon og distriktpolitikk. Man kutter i støtten til dem som har nye ideer og bedre løsninger rundt omkring i Norge – til dem som har nye ideer og bedre løsninger, og som ønsker å skape ny næringsaktivitet, men trenger en liten hjelpende hånd fra det offentlige. Støtten til disse kuttet det i. Et godt eksempel på bedrifter som rammes av den type kutt, er Moods of Norway, som fikk litt starthjelp gjennom innovasjonsvirkemiddelapparatet. Den type bevilgninger skal nå ned. Jeg mener det er uklokt, jeg mener det er synd at man ikke ønsker å satse på de menneskene rundt omkring i Norge som har gode ideer og bedre løsninger.

Nå må jeg være litt positiv til slutt, for jeg ser at finansministeren blir litt morsk, og da må jeg si at i fjor var det jo fullstendig krise da vi kom med denne tollendringen – det var både en nasjonal krise og en internasjonal krise. Det gleder meg at politikere kan skifte standpunkt, slik at det som i fjor var en krise, nå er Høyre og Fremskrittspartiets politikk.

Statsråd Siv Jensen [11:06:13]: Jeg må si det er ganske gledelig å se at det rød-grønne åket har sluppet taket på representanten Slagsvold Vedum! En etterlysning av enda flere skattelettelser enn det Høyre-Fremskrittsparti-regjeringen har klart å gjøre i dette budsjettet, tyder jo på at

vi kan ha nok en potensiell samarbeidspartner i Stortinget i årene som kommer.

Jeg har bare lyst til å nevne at summen av de skattelettelser som denne regjeringen foreslår, er omtrent nøyaktig like stor som de skatteskjerpelsene som Stoltenberg-regjeringen gjennomførte for åtte år siden. Det er altså to piler som går i hver sin retning, og det forteller om en retning. Jeg er veldig glad for at Senterpartiet nå etterlyser enda mer.

Når det gjelder forslaget fra Sundvolden-plattformen om enøktiltak, så kan jeg forsikre at dette er et forslag regjeringen jobber videre med. Det er også omtalt i tilleggspromisjonen som et forslag vi jobber med. Tilsvarende jobber vi med et ROT-fradrag, som vi mener også er viktig å få utredet nærmere. Så Slagsvold Vedum kan bare glede seg – det kommer mer i de kommende budsjettene.

Trygve Slagsvold Vedum (Sp) [11:07:37]: Det er godt at vi finner noe å glede oss over, men det som jeg ikke gleder meg over, er uforutsigbarhet på skatt. Når man varsler skatteendringer, må man gjennomføre det med en gang. Derfor er skatt – når man jobber med budsjett – det området man må være mest forsiktig med, nettopp fordi man vet at det gir atferdsendring. Når man har varslet skatteendringer, f.eks. på enøktiltak, vil jo ingen investere i varmepumper hvis de tror at de året etter kan få et skattefradrag på dette. Og hvem rammes av det? Jo, hele industrien og alle de næringsdrivende som har satset på dette, og som har satset på forutsigbare rammer fra regjering og storting. I tillegg til skatteendringer, som vi alltid må gjøre noen justeringer på, er noe av det viktigste vi som storting – og dere som regjering – kan gjøre, å skape forutsigbarhet, og det dere har varslet nå, er ikke forutsigbarhet, og det kommer til å skape mange tapere.

Så er det én ting til som jeg har lyst til å kommentere. Jeg hadde gleden av å være med i den forrige regjeringen, og jeg husker kommentarene til fjorårets budsjett på samferdsel, der vi altså fikk inntrykk av at det var en krise, og Fremskrittspartiet kom med voldsomme satsinger. Og jeg husker kommentarene som var til Nasjonal transportplan. Også der fikk vi inntrykk av at det var en krise, en tafatt satsing, og Fremskrittspartiet skulle øke budsjettene med 450 mrd. kr i forhold til det den forrige regjeringen la fram. Og hva er det som kommer i dette budsjettet? Det er kanskje en fem–seks kilometer mer med riksvei som skal bygges neste år. Man har tatt ut det minste bompengeprojektet man klarte å finne. Hjemme på Stange ville vi kalt dette et lite «magaplask». Jeg skal ikke kalle det det her. Dere får vurdere det selv.

Terje Breivik (V) [11:09:43]: Innleiingsvis nyttar eg høvet til å gratulera finansministeren og regjeringa med tilleggspromisjonen. Me veit at det ligg stor arbeidsinnsats og koordineringsgymnastikk bak, over svært kort tid.

Tilleggspromisjonen inneheld fleire tangerande og samanfallande endringar med det alternative statsbudsjettforslaget Venstre presenterte i år. Utgangspunktet for at forhandlingane me no skal inn i, endar opp med eit enda betre resultat i Stortinget, er slik sett rimeleg greitt.

Samtidig er det utvilsamt ting som er mangelfulle – ikkje minst på områda som gjeld klima, miljø og kollektivtransport.

Me finn òg kutt i tilleggsproposisjonen som skuffar grupper som hadde håpt på større endringar og større vilje til å ta store grep. Studentane er ei av dei gruppene. Regjeringa har – nesten i god raud-grøn tradisjon – dessverre fjerna det ein var for i valkampen: 11 månaders studiestøtte. Venstre vil kjempa for at Stortinget skal ta det inn igjen i forhandlingane me no går inn i.

Det er dessverre heller ikkje for mange spor etter ei storstilt satsing på kamp mot fattigdom. Og når regjeringa òg vel å vidareføra forslaget til Stoltenberg-regjeringa om å fjerna skatteklasse 2 heilt, vil det høgst sannsynleg føra til at talet på barn som lever i fattige familiar, vil auka i 2014 – om då ikkje Venstre får gjennomslag for forslaga i det alternative statsbudsjettet, t.d. gratis kjernetid i barnehagar for barn i låginntektsfamiliar.

Eg stiller meg òg litt undrande til at regjeringa ikkje reverserer det uforståelege kuttet Stoltenberg-regjeringa gjorde i tilskotsordninga for ressurskrevjande brukarar av kommunale omsorgstenester.

Regjeringa har arva eit stort problem frå den førre regjeringa: eit digert vedlikehaldsetterslep på veg, skulebygg, kyrkjer og ikkje minst jernbane. Venstre helsar sjølv-sagt velkomen at regjeringa foreslår å løyva meir pengar til jernbanevedlikehald, men 100 mill. kr er ikkje i nærleiken av å vera tilstrekkeleg. Samanlikna med behovet, er me litt forundra over at regjeringa ikkje strekk seg lenger i å innfri eit veldig viktig punkt i samarbeidsavtalen.

Venstre foreslår 2 mrd. kr ekstra til drift og vedlikehald av jernbana i det alternative budsjettet. Det er heilt nødvendig og kjem til vera eit prioritert område i forhandlingane dei komande dagane.

Til slutt litt om skatteopplegget: Venstre meiner at forslaget om redusert selskapsskatt og innstramming i frådraget for gjeldsrente burde ha vore utsett i påvente av Scheel-utvalet sin rapport. Eg er likevel godt fornøyd med at regjeringa no fjernar arveavgifta og reverserer forslaget om gevinstskattlegging av bustader. Her er ein i Venstre umiddelbart klar til å gi regjeringa støtte og sørgja for eit nødvendig fleirtal.

Me er derimot mindre fornøyd med at regjeringa reduserer det vesle, grøne skatteskiftet den førre regjeringa føreslo. Skal klimaforliket styrkast, er det ein jobb me no må gjera i Stortinget.

Presidenten: Venstre definerer seg vel som et opposisjonsparti, og da vil presidenten gi ordet til statsråd Siv Jensen.

Statsråd Siv Jensen [11:13:13]: Takk for gode tilbakemeldinger på tilleggsproposisjonen, også fra Venstre.

Jeg er sikker på at de fire samarbeidspartiene klarer å komme frem til gode endringer når forhandlingene begynner i Stortinget, som også vil sette et Venstre- og Kristelig Folkeparti-fotavtrykk på sluttresultatet.

Jeg har lyst å gi en kommentar til det som gjelder utdanningsfeltet: Det er et budsjett som satser kraftig på utdan-

ning. Vi gir studentene et rekordløft i utdanningsstøtten. Det mener jeg man skal merke seg, for det er altså en styrking av studentenes økonomiske situasjon, sammenliknet med inneværende år. Det vil føre til at studentene får det bedre og ikke verre neste år.

I tillegg er det en kraftig satsing på utdanningssektoren og forskningssektoren, som samlet sett gir en god vekst for neste år. Dette er et av områdene regjeringen har satset på og prioritert. Det er sikkert mulig å gjøre enda mer og gjøre det enda bedre, og jeg er sikker på at Venstre kommer til å bruke anledningen til å påvirke også utdannings- og forskningsbudsjettet i de kommende forhandlingene med Høyre og Fremskrittspartiet.

Terje Breivik (V) [11:14:36]: Det er som finansministeren seier. Det er ikkje tvil om at dei gjer veldig mykje bra på utdanningsfeltet, og det er fleire av forslaga frå Venstre sitt alternative statsbudsjett som me finn igjen i opplegget til regjeringa: kompetanseløft for lærar, som ho var inne på knytt til utdanning, auka satsing på forskning, auka vedlikehald på riksvegnettet og ikkje minst ei monaleg større satsing på rusomsorg, for å nemna nokre få.

På alle desse områda går me likevel – viss finansministeren har studert vårt alternative statsbudsjett – monaleg lenger enn det regjeringa gjer no, og me har sjølv-sagt ambisjonar om å få regjeringa med på ei sterkare satsing i Stortinget.

Eg er òg glad for at finansministeren – i innleiinga – så sterkt adresserer todelinga av norsk næringsliv. Det er ei av dei verkeleg store utfordringane i norsk økonomi framover. Men òg her tek me i bruk langt kraftigare lut, som me meiner er heilt nødvendig. Det er nødvendig med målretta tiltak for å motverka ei aukande todeling av norsk økonomi i norsk næringsliv. Skal me klara å snu den utviklinga, er det ei rekke verkemiddel som ikkje er fanga opp i tilleggsproposisjonen, som me no vil ta med oss inn i forhandlingane i Stortinget.

Snorre Serigstad Valen (SV) [11:16:09]: Når du må forsikre Stortinget om at du ikke er en særinteresseregjering, blir jeg litt bekymret. Det tror jeg må være første gang at har skjedd. Regjeringen demonstrerer med dette budsjettet at de er villige til å ofre ganske mye for å gi skattelette til noen ganske få.

Selv om regjeringen kun har sittet noen uker, har høyrepartiene hatt mange år til å vise fram sine prioriteringer i sine alternative statsbudsjetter. Så når tiden nå har vært knapp – som finansministeren har helt rett i – får vi et godt bilde av hva Høyre og Fremskrittspartiet egentlig synes er viktigst å prioritere, og jeg kan nesten høre helt hit til stortingssalen, alle sjampanjekorkene som sprettes oppe i Holmenkollåsen. Dette skjer på bekostning av noen andre: Barnefamilier i hele landet har gledet seg til flere barnehageopptak i året, med den forutsigbarheten og tryggheten det gir, og studenter har feiret gjennomslaget for det som et massivt flertall på Stortinget er for, nemlig 11 måneders studiestøtte.

Ingenting av dette har Høyre og Fremskrittspartiet prioritert. Selv ikke med mer oljepenger til rådighet tar høyre-

siden seg råd til å gjennomføre løft for barnefamilie, studentene, kunnskap og miljøet. I årevis har høyresiden snakket om at vi rød-grønne ikke kan prioritere, og så øker de selv oljepengebruken, uten at det er nye utsikter i norsk økonomi for å finansiere skatteletter – ikke investeringer, reformer og nye velferdstilbud.

Det kuttes også i det som kanskje er det aller største bidraget Norge gir i klimakampen, nemlig regnskogsatsingen. Og 1 pst. -målet i bistand, som har stått som en påle i åtte år, er nå borte.

Jeg tror finansministeren har helt rett: Det som er viktigst for regjeringen, har kommet først. Derfor fjernes hele arveavgiften – en av de viktigste skattene for omfordeling og utjevning i Norge.

Formuesskatten reduseres, og regjeringen gjør seg høy og mørk og sier at vanlige folk også får skattelette. Det stemmer: Vanlige inntekter får noen hundrelapper i skattelette, mens de som tjener over 200 mill. kr i året, får over 40 000 kr i skattelette.

Det er noen som betaler for dette. Det er ikke bare økt oljepengebruk:

- Færre flyktninger får slippe inn i Norge.
- Aleneforsørgere får mindre.
- Det kuttes i barnetrygden.
- Det kuttes i foreldrepermisjonen.
- Maksprisen for barnehagene ryker.

Jeg vil gi finansministeren rett i én ting: Hun har gjort viktige endringer. Det betyr ikke nødvendigvis at de er gode. Noen grupper vil være veldig fornøyd med dette statsbudsjettet, og jeg vil ikke bli overrasket hvis det viser seg å være et visst sammenfall mellom disse gruppene og de gruppene som i størst grad bidro til Høyres og Fremskrittspartiets valgkamp.

Statsråd Siv Jensen [11:19:13]: Jeg tror det vil være klokt av representanten Serigstad Valen å lese tilleggsproposisjonen enda litt grundigere, før han konkluderer på hva regjeringen faktisk har foreslått.

Dette er et budsjett som vokser på så å si alle områder fra i år til neste år. Det er et vekstbudsjett. Det er feil å hevde at barnefamilier og studenter får det verre med dette budsjettet. De får det bedre med dette budsjettet. De får bedre rammebetingelser til neste år enn de har i år. Studentene får økt studiestøtte. Barnefamilie kan nyte godt av brede skattelettelse, så også det er en påstand jeg vil tilbakevise. Denne regjeringen har et skatteopplegg som gir skattelettelse til alle.

Jeg har lyst til å minne om at Fremskrittspartiet og Høyre faktisk har gått til valg på å redusere skattetrykket i Norge. Vi sa gjennom hele valgkampen at vi ville redusere skattene og avgiftene. Nå gjør vi det. Vi har sagt gjennom valgkampen at det er nødvendig å redusere den særnorske formuesskatten. Nå gjør vi det. Vi gjør det fordi det er viktig at vi trykker norske arbeidsplasser i fremtiden, og det er det dette handler om. Det er altså slik at bedrift etter bedrift etter bedrift rundt omkring i dette landet – også små – har bedt om lettelse i formuesskatten slik at de kan trykke vilkårene for sine ansatte, slik at de kan gjøre det mulig å drive videre, slik at de kan gjøre det mulig å ta nye

investeringer for egen fremtid. Jeg er glad for at denne regjeringen holder det den lover og har tatt de første skrittene for å gi brede skattelettelse både til næringslivet og til husholdningene.

Snorre Serigstad Valen (SV) [11:21:24]: Noen har jo prøvd å forklare statsministeren at formuesskatten ikke er veldig viktig for hvordan norske bedrifter gjør det, og da de prøvde det, sluttet lyden på telefonen hennes å fungere. Hvis finansministeren er svært fornøyd med innsatsen for studentene, kan hun ta en prat med studentleder Ola Rydje i vandrehallen etterpå. Det er gjennomgående et gap mellom retorikk og faktisk politikk i budsjettet som Høyre og Fremskrittspartiet har lagt fram.

Det å gjøre barnehager dyrere er ikke å investere i fremtiden. Det å kutte i støtten til barnefamilier og aleneforsørgere er ikke å gi folk muligheter. Og det å sende flere kvinner tilbake til hjemmet, som regjeringen faktisk sier rett ut på side 143 i proposisjonen – det legges til grunn at flere kvinner blir hjemme som følge av endringene regjeringen gjør – det er definitivt ikke framtidsrettet. Og det å skulle ha det til at vanlige folk får en stor del av skattelettene når vanlige inntekter får noen hundrelapper, mens de med millioninntekt får flere titusen, det er ikke særlig presist.

Finansministeren har kort sagt levert et budsjett som vil gi økte forskjeller i Norge, og så enkelt er det.

Rasmus Hansson (MDG) [11:22:53]: Miljøpartiet De Grønne har et sterkt ønske om at den nye regjeringen og det borgerlige firepartisamarbeidet skal føre en bedre politikk enn det den rød-grønne regjeringen har gjort. Det beste som kan skje for utviklingen i norsk politikk, er hvis vi får til en konkurranse mellom høyresiden og venstresiden som faktisk fører til at begge parter blir tvunget til å utvikle politikken sin framover og ikke sidelengs. Derfor har vi – på den korte tida vi har hatt – lest budsjettet så godt vi har kunnet, vi har lyttet til finansministeren, og vi finner gode intensjoner i det nye budsjettet.

Vi finner satsing på forskning, som er helt avgjørende for at dette samfunnet skal kunne utvikle seg i riktig retning. Vi finner satsing på kunnskapsutvikling, som er nødvendig for ny næringsutvikling. Og vi finner mange eksempler på det aller viktigste, nemlig at selv Høyre og Fremskrittspartiet nå ser nødvendigheten av å legge tiltak som beveger Norge i en bærekraftig retning, inn i sine budsjetter.

Vi ser lovende satsing på helsevesen og på en nasjonal planlegging av helse og sykehus. Vi setter pris på en økt satsing på de eldre, og vi finner en bra satsing på utvikling av kollektivtransport. Vi finner også enkelttiltak som isolert sett vil lette etableringen av nye bedrifter i nye næringer. For eksempel kan også kutt i arvegiften bidra i den retningen. Vi finner til og med bra miljøtiltak, som opprettholdelse av den forrige regjeringens satsing på økt skogvern, og vi finner økning i avgift på klimagassutslipp.

På den annen side er vi temmelig bekymret over at et budsjett som først og fremst er konsentrert om økt norsk

velferd, kutter i vår allerede minimale gjestfrihet overfor flyktninger fra katastrofen i Syria. På et helt annet felt ser vi at miljøvernforvaltningen, som skal ta vare på naturgrunnlaget og livsgrunnlaget i dette landet, blir kuttet på en rekke poster. Vi ser at Mattilsynet, som skal ivareta velferden til norske produksjonsdyr og andre tamdyr i Norge, blir kuttet kraftig. Og vi ser at regjeringen later til å ha kuttet kraftig i et av de viktigste, nye internasjonale bistands-tiltakene som Norge har satt i gang, nemlig den store regnskogsatsingen. Det ser også ut til at man har kuttet kraftig i satsingen på samarbeidet med utviklingsland om fornybar energi.

Presidenten: Jeg er redd tiden er ute. Representanten vil få to minutter til, men først vil statsråd Siv Jensen få ordet til en kommentar.

Rasmus Hansson (MDG) [10:26:16]: Beklager. Takk. Det var en nybegynnerfeil.

Statsråd Siv Jensen [11:26:30]: La meg først takke for rosen som kom fra Miljøpartiet De Grønne. Det syntes jeg var hyggelig. La meg også oppklare enkelte misforståelser.

Det er altså ikke slik at regjeringen kutter i antall flyktninger fra Syria, men det vi gjør, er å redusere antallet kvoteflyktninger samlet sett. I tillegg har vi den utfordringen at det sitter mange mennesker i mottak som skal bosettes rundt omkring i landet, og summen av det er en krevende utfordring som regjeringen har prøvd å gi noen svar på i tilleggsproposisjonen.

Så hører jeg også påstanden om at regjeringen kutter i bistand. Bistandsbudsjettet for 2014 vokser altså med over 1 mrd. kr i forhold til i år. Det er riktig at 1 pst-målet i forhold til BNI nå har bikket ned til 0,99 pst., men bistandsbudsjettet vokser altså med over 1 mrd. kr. Når man skal omtale endringene som er gjort, merker jeg meg at flere av omtalene handler om endringer i forhold til fremlegget fra Stoltenberg II-regjeringen, men man må altså måle endringene i forhold til inneværende år, som er det vi måler endringene i forhold til. Da er dette et vekstbudsjett. Det er et budsjett som gir flere midler til kultursektoren, bistandssektoren, utdanningssektoren, samferdselssektoren, helse- og omsorgssektoren og justissektoren. Ja, nær sagt alle områder opplever vekst med det budsjettet som nå er lagt frem. Det er jeg glad for. Jeg er glad for en regjering som har klart å foreta noen tydelige prioriteringer, og som samtidig har funnet rom til helt nødvendige skattelettelser.

Rasmus Hansson (MDG) [11:28:32]: Finansministeren legger betydelig vekt på vekst. Finansministeren understreker til og med at det klart viktigste for denne regjeringen er økt vekst i Norge og økt velferd i Norge. Vi lever i et land som allerede har utdistansert så å si hele verden når det gjelder vekst og velferd, samtidig som vi baserer den veksten og den velferden på en virksomhet som alle vel nå erkjenner at bidrar til å øke den globale oppvarmingen og dermed undergrave livsgrunnlaget for folk rundt oss og folk som kommer etter oss.

Er det finansministerens mening at vi i Norge fortsatt skal basere utviklingen av dette landet på en slik virksomhet, som vi altså vet at vi ikke kan forsvare internasjonalt og globalt? Er det det som skal være vekstgrunnlaget for det velferdssamfunnet vi skal ha i årene framover, eller vil vi nå i dette, eller i hvert fall i kommende budsjett, se en dramatisk satsing på det bærekraftige næringslivet som vi kommer til å måtte leve av om bare få tiår, hvis vi skal høre på FNs klimapanel?

Presidenten: Vi er kommet til slutten av debatten, og da vil presidenten åpne for at enten statsministeren eller finansministeren får holde et innlegg begrenset til tre minutter.

– Det ser ut til at det er finansminister Siv Jensen som skal ha de tre minuttene.

Statsråd Siv Jensen [11:30:38]: Takk for en god foreløpig runde med tilbakemeldinger fra Stortinget. Det som er viktig for denne regjeringen, er at vi nå har fått en situasjon hvor mange av de viktige diskusjonene og samtalene flyttes tilbake til denne sal. Vi har bak oss åtte år hvor få, om noen, beslutninger ble tatt av landets nasjonalforsamling, og det er bra. Det er bra for demokratiet og det er bra for den offentlige debatt. Det er et viktig bidrag fordi regjeringen på den måten vil lytte til innspill som kommer fra opposisjonen – det kan være gode innspill, som regjeringen vil vurdere hver for seg og samlet. Det er et fremskritt for demokratiet, og jeg er glad for at vi nå har anledning til å gjøre det.

Jeg er stolt av det budsjettet som Høyre–Fremskrittsparti-regjeringen legger frem i dag. Vi innfrir mange av de løftene vi har kommet med. Vi har tatt noen viktige skritt i retning av de løftene vi ga gjennom Sundvolden-plattformen, og vi har klart å gjøre det på svært kort tid. Det er først budsjettet for 2015 som vil være et helt Høyre–Fremskrittsparti-budsjett. Arbeidet med det budsjettet skal regjeringen snart i gang med, men likevel mener jeg vi har klart gjennom disse få ukene å dreie pengebruken i den retningen vi selv varslet at vi skulle gjøre, vri pengebruken over til fremtidsrettede og lønnsomme investeringer som næringslivet vårt er helt avhengig av i tiden som ligger foran oss. Det har vi gjort gjennom et offensivt og helhetlig skatteopplegg, gjennom en kraftigere satsing på samferdsel og gjennom helt nødvendige og riktige tiltak for å styrke folks trygghet i hverdagen når det gjelder egen helse, utdanning og trygghet for fravær av kriminalitet. Det er mange viktige og riktige skritt. Jeg er veldig glad for at budsjettet samlet sett har fått en rimelig god mottagelse i Stortinget.

Presidenten: Presidenten vil foreslå at finansministerens redegjørelse om endringer av Prop. 1 S (2013–2014) og Prop. 1 LS (2013–2014) om statsbudsjettet 2014 legges ut for behandling i et senere møte.

– Ingen innvendinger ser ut til å ha kommet mot det, og det anses vedtatt.

Sak nr. 2 [11:33:30]

Referat

1. (38) Prop. 1 S Tillegg 1 (2013–2014) Endring av Prop. 1 S (2013–2014) Statsbudsjettet 2014 Eksisterende kapitler i Prop. 1 S Tillegg 1 (2013–2014) foreslås fordelt til komiteene i overensstemmelse med Innst. 18 S (2013–2014) fra Stortingets presidentskap, jf. Stortingets vedtak 24. oktober 2013. Forslag til nye kapitler og utkast til romertallsvedtak i Prop. 1 S Tillegg 1 (2013–2014), fordeles midlertidig til komiteene i henhold til bestemmelsene i Stortingets forretningsorden om ansvarsfordelingen mellom komiteene.
2. (39) Prop. 1 LS Tillegg 1 (2013–2014) Endring av Prop. 1 LS (2013–2014) Skatter, avgifter og toll 2014
Enst.: Nr. 1 og 2 sendes finanskomiteen.
3. (40) Representantforslag fra stortingsrepresentantene Audun Lysbakken og Bård Vegar Solhjell om tryggesomsorg gjennom langsiktige avtaler med ideelle aktører (Dokument 8:3 S (2013–2014))
Enst.: Sendes helse- og omsorgskomiteen.
4. (41) Riksrevisjonens rapport om den årlige revisjon og kontroll for budsjettåret 2012 (Dokument 1 (2013–2014))
Enst.: Sendes kontroll- og konstitusjonskomiteen.
5. (42) Rapport fra Menneskerettighetsutvalget om menneskerettigheter i Grunnloven (Dokument 16 (2011–2012))
6. (43) Rapport til Stortingets presidentskap fra Grunnlovsspråkutvalget om utarbeidelse av språklig oppdaterte tekstversjoner av Grunnloven på bokmål og nynorsk (Dokument 19 (2011–2012))
Enst.: Nr. 5 og 6 sendes kontroll- og konstitusjonskomiteen etter forretningsordenen § 39 fjerde ledd.
7. (44) Representantforslag fra stortingsrepresentantene Abid Q. Raja, Terje Breivik og Pål Farstad om innføring av lobbyregister (Dokument 8:4 S (2013–2014))
Enst.: Sendes Stortingets presidentskap.

Presidenten: Dermed er dagens kart ferdigbehandlet. Forlanger noen ordet før møtet heves? – Møtet er hevet.

Møtet hevet kl. 11.36.
